

Nr 384.

Av herr **Hagberg** i Luleå **m. fl.**, *angående en centralisering utav utarbetandet av för folkskolan erforderliga läroböcker och fastställandet av annan förbrukningsmateriel.*

I gällande folkskolestadga finns en rad detaljerade bestämmelser rörande undervisningen i fråga om antalet undervisningstimmar och veckor, läroämnen o. s. v. Men däremot är urvalet av läroböcker överlämnat till skolrådet att bestämma efter vidkommande lärares hörande. (Endast för läroböcker i kristendomskunskap är bestämt, att inga andra får användas än dem skolöverstyrelsen godkänt.) Detta förhållande har medfört en läroboksflora så konstlat rik på arter, att det såväl för undervisningens egen skull som av ekonomiska skäl är nödvändigt att folkskolestadgans 13 paragraf förändras, så att läroböckerna i alla folkskolans läroämnen blir enhetliga för landets samtliga skolor.

Nu rådande förhållanden har fört till att i många skolor icke ens jämförliga läxlag har samma läroböcker. Detta är visserligen angenämt ur bokförlagens synpunkt, men för målsmännen medför det en rad fullständigt onödiga merutgifter. Vi finner någon närmare exemplifiering av dessa olägenheter onödig, enär vi är medvetna om att varje målsman, som har eller haft barn i skolåldern, av egna erfarenheter blivit klar över hur avvita förhållandena är.

Utan att underskatta de svårigheter, som kan vara förenade med att i varje läroämne åstadkomma för landet i sin helhet enhetliga läroböcker, hyser vi ändock den bestämda uppfattningen, att tiden är mogen för ett krafttag. Ju större omsorg, som lägges ned vid utarbetandet av sådana läroböcker, desto bättre resultat såväl pedagogiskt som vetenskapligt kan man vinna. Även beträffande övrigt skolmaterial finner vi ur alla synpunkter ändamålsenligt, att urvalet göres så enhetligt som möjligt.

En centralisering är nödvändig även ur andra synpunkter. En granskning av nu förekommande läroböckers innehåll ger nämligen ett förbluffande resultat vad det gäller frånvaron av objektivitet. I synnerhet geografi- och historieböckerna vimlar av ovederhäftigheter och tendentiösa framställningar om statskick och övriga förhållanden, som icke tilltalar respektive författare.

Utarbetandet av för folkskolan erforderliga läroböcker som också fastställandet av övrigt förbrukningsmaterial borde, anser vi, hänskjutas till särskilt utsedda sakkunniga.

I anslutning till vad vi ovan sagt hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär utredning av frågan och snarast möjligt framläggande av förslag i motionens syfte.

Stockholm i januari 1937.

H. Hagberg.

J. H. Brädefors.

Axel Nordström.

Knut Senander.

